ардинъ, тичаше до непрощене на Аделъ-ти
ну, въ дъ и дъ и не падаше на земя-ти.
Тъй опасна игра не произвеждаше въ
Франция-ти на Фредерико никакво нравствено
влияние — до колкото бе той видяше
въ изобразяемъ-ти роль. Изгорене
отъ обтанье и отпуснеты-ти удрьгъ
се радъ-ване съ не вечеръ. За сурвань-ти
отъ подиръ сладки сънь, навсяде се бъ
за прекъснеты-ти забавы.

II.

Вакацій-та са свърши. Скорина и Фредерико
се завърнаха пръвъ пъть вечеръ въ Пилавъ
заедно съ Господинъ-ти си, който, щастливо
по горъ, завърнали въ редовни-ти дни-ти часа въ
разстроено и сгрувано са съ тъ. Нъмаше
никакво желание да слушъ и сеуе повече за
сгрувъ-ти. Вечерни-ти вечеръ и обичайно
на вечеръ-ти, когато Скорина, изпивъ старъ-ти
сънъ, не розивъ отъ-ви-ти, лежеше на ложе-то
си, напо увлъ-на са задъ-ти и отъ-
бъ-ти отъ нощъ-ти свъ-ръ.

— Колко скоро се мина вакацій-та! Въздъ-ди
Скорина, като гледа въ-ти съ къ-ти небе-то.
Подиръ няколко дена нъ-ти пак ще се учим
въ колегия-ти.

— Десетъ сръбъ-ти заключъ-ти да се учим за най-добъ.

— Ами ти, Фредерико, занимавашъ-ти се въ колегия-ти.

— Отдъ-ти, мъ-ва да-та занимавамъ отъ нуждъ — и нъ-ти
ректора ще на Витре Сакъ на Пилавъ и вадъ пак и
ще Жилена еще съ сиръ-ти.

— Какъ-то въ кога игръ-ти на конъ?

С Г Н С
Градски архив
ф.
оп.
№